

TARNOWSKI TEATR IM. LUDWIKA SOLSKIEGO
INSTYTUCJA KULTURY MIASTA TARNOWA

David Gow
glany na glanc
cherry ducs

obsada

przekład

HANNA SZCZERKOWSKA

reżyseria, scenografia

TOMASZ PIASECKI

aktorzy

MAREK KĘPIŃSKI (gościnnie)

ROBERT ŻUREK

asystent scenografa, inspicjent, sufler

KATARZYNA JĘDRZEJCZYK

PREMIERA 4 X 2009

Mike:

„Dzisiaj zacząłem nowy tatuaż, całkiem świeży od początku. Ale cyrk w tym sędzie. Chciałbym to już mieć za sobą. Jakoś przetrzymać, nie tracąc mojej Białej Dumy. Dumy, bo to, co zrobiłem było słuszne. Zgadniesz, co mam wytatuowane na ramieniu? Celtycki krzyż, symbol Białej Potęgi oraz Celtów, bo jestem po części Irlandczykiem i buldog, bo ze strony matki jestem Brytyjczykiem, i co najważniejsze dumne lwy – symbol Białej Dumy. To mój legion, moja organizacja skinheadów”

od reżysera

„ Na pytanie o czym będzie sztuka „Glany na glanc”, trudniej jest odpowiedzieć niż na pytanie dlaczego akurat ten dramat robimy? Oczywiście dlatego, iż uważamy, że warto, bo jest dobrze napisany, dobrze przetłumaczony i daje dwóm aktorom możliwość wykazania się przy maksymalnej koncentracji swoimi umiejętnościami. Co to znaczy, że sztuka jest dobrze napisana? Moim zdaniem tu nie chodzi o biegłość warsztatową autora i tłumacza, której to zresztą nic nie można zarzucić, ale jej treść. „Glany na glanc”, Davida Gowa warto robić, warto zobaczyć, bo mówią o ważnych problemach współczesnego świata, o miłości i tolerancji, ale również o zagrożeniach, o młodzieżowych subkulturach, szukających inspiracji w nazistowskiej ideologii. Autor jest Kanadyjczykiem, akcja rozgrywa się w Toronto, ale bohaterowie: skin Mike i prawnik Danny mogliby toczyć swój bój o człowieczeństwo, niemal w każdym zakątku świata. Kto w tym boju wygrywa, jeśli wygrywa, może nie ma w nim przegranych? Ja o tym nie powiem, sprawdźcie to Państwo sami przychodząc na spektakl ”.

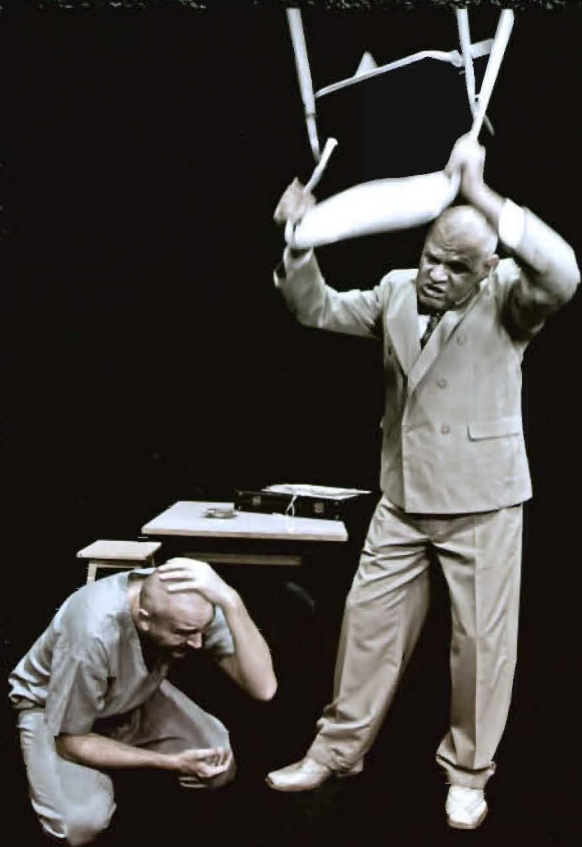
Tomasz Piasecki

Tomasz Piasecki

„Glany na glanc” spektakl kanadyjskiego autora Davida Gowa (ur. 1964) – miał swoją premierę w Factory Theatre w Toronto, później zaś sztuka była realizowana na kilkunastu scenach w Kanadzie i została przetłumaczona z angielskiego na 20 różnych języków. W Polsce wystawiono ją w Teatrze Telewizji (2002) w reż. Piotra Mikuckiego, bohaterów sztuki zagrali Jakub Kamiński i Krzysztof Globisz, od tego czasu nie została zrealizowana przez żaden profesjonalny teatr w naszym kraju. „Dzisiaj zacząłem nowy tatuaż, całkiem świeży od początku. Ale cyrk w tym sądzi. Chciałbym to już mieć za sobą. Jakoś przetrzymać, nie tracąc mojej Białej Dumy. Dumy, bo to, co zrobiłem było słuszne. Zgadniesz, co mam wytatuowane na ramieniu? Celtycki krzyż, symbol Białej Potęgi oraz Celtów, bo jestem po części Irlandczykiem i buldog, bo ze strony matki jestem Brytyjczykiem, i co najważniejsze dumne lwy – symbol Białej Dumy. To mój legion, moja organizacja skinheadów” – tak przedstawia się Mike, jeden z dwóch bohaterów sztuki, oskarżony o pobicie ze skutkiem śmiertelnym Hindusa. Jego obrońcą jest Danny, adwokat, który mówi o sobie, że jest „typowym Kanadyjczykiem, po trosze Anglikiem, Irlandczykiem, Szkotem, wreszcie belgijskim Żydem”.

Te dwie postaci spotykają się w pokoju przesłuchań więzienia Don w Toronto. Mike, antysemita i skinhead jest sprytny i cyniczny, wykalkulował, że dobrze jest mieć obrońcę żydowskiego pochodzenia w sprawie zabójstwa na tle rasowym. Danny jest człowiekiem sumiennym i obowiązkowym, o tym, jak wywiąże się ze zleconego mu zadania, można przekonać się oglądając spektakl. A nie jest to zadanie łatwe. Niestety faszystowska i rasistowska ideologia nie należy w świecie Zachodu do przeszłości. W całej Europie (nie wyłączając Rosji), ale także w Ameryce, działają partie polityczne i organizacje, które w swych programach nawiązują do Ideologii Hitlera. Wokół nich gromadzi się subkultura skinheadów – osiłków o wygolonych głowach, którzy stawiają sobie za cel oczyścić ulice z „kolorowych”, bezdomnych, homoseksualistów i wszystkich tych, którzy nie pasują do wzorca „prawdziwego super-człowieka” Nordyka, Celta, Słowianina... Na szczęście, na przykład w Niemczech, powstają też organizacje, które pomagają wyjść ludziom z nazizmu. Bo ideologia jest jak nałóg, potrafi zafundować człowiekowi, odebrać mu zdrowy rozsądek i uczynić zeń bezduszną kreaturę.

Robert Żurek, Marek Kępiński

Robert Żurek, Marek Kępiński

Mike mówi pod koniec procesu: „Dla Wysokiego Sądu i społeczeństwa stanowią bardzo szczególny problem. Gdyby istniał tylko jeden człowiek taki, jak ja, byłoby bardzo źle, dziesięciu stanowiłoby dotkliwość, ale chciałbym podkreślić, że nie miałem intencji, żeby zabić człowieka, są inni, którzy nawet teraz, gdy wy tu siedzicie, planują zabijanie, a na świecie są ich dziesiątki tysięcy. Bo zbyt wielu młodych ludzi nie ma możliwości rozwoju życiowego, ludzie ci oskarżają, bo nie widzą przed sobą jakiejś sensownej drogi” – a zatem nawet on zauważa, że problem nietolerancji oraz rasizmu nie jest problemem czysto poznawczym, czy ideologicznym, jest to problem społeczny: brak perspektyw, poczucie społecznego wykluczenia, bezrobocie, brak wykształcenia. Te właśnie czynniki pchają ludzi ku zgubnej ideologii, która daje prosty klucz do zrozumienia własnej niedoli oraz wskazuje winnych tej sytuacji.

Zło zawsze fascynuje i przyciąga naszą uwagę – patrząc na zmagania bohaterów, stawiamy sobie pytanie, co różni nas od nich, gdzie jest granica i czy w ogóle da się ją zauważyć, granica między obłędem ideologii a rozsądnym myśleniem. Kiedy uogólnienia zamieniają się w krzywdzące uprzedzenia, a w którym momencie uprzedzenie przekształca się w ślepią nienawiść. Fascynuje nas też siła i brutalność zła, jego pewność siebie – boimy się go, nie chcemy nie tylko stanąć mu na drodze, ale też nie chcemy dać się przekonać i poddać się mu. To jest właśnie powód, dla którego aktorzy i reżyser podjęli się realizacji tego spektaklu, chcieli się z niego dowiedzieć czegoś o sobie, o człowieku i mają nadzieję, że również każdy widz, będzie miał taką szansę.

Robert Żurek

Marek Kępiński

Mecenas Teatru

KARPACKA
SPÓŁKA GAZOWNICTWA

tarnow.pl

Dyrektor naczelny i artystyczny - EDWARD ŻENTARA

Zastępca dyrektora - RAFAŁ BALAJEJDER

Główna księgowa - ELŻBIETA POPADIAK

Koordynator pracy artystycznej - WIOLETTA ŁAWNIAK

Sekretariat - AGATA SADEL

Kierownik techniczny - JERZY PRZYSTUPA

Pracownia stolarska - JÓZEF KIEŁBASA

Kierownik pracowni plastycznej - ANDRZEJ KRZYCZMONIK

Pracownia krawiecka - JOLANTA KRAJ,

MAŁGORZATA JERZYKOWSKA

Oświetleniowcy - TADEUSZ WIŚNIEWSKI, WIESŁAW HABEL

Akustyk - JERZY MILEWSKI

Rekwizytor - STANISŁAW KUTA

Garderobiana - BARBARA ŁAZARSKA

Montażysty dekoracji - BARTŁOMIEJ IWANEK (brygadzysta),

RYSZARD ADAMIAK, ZDZISŁAW MAZUR,

RYSZARD POCIECHA

Magazyn kostiumów - MAŁGORZATA SAIDA

Kierownik administracji - EWA ROSA

Inspektor ds. bhp, p.poż. - WŁODZIMIERZ NĘDZA

Zaopatrzeniowiec, kierowca - KAZIMIERZ PRYBICZY

Organizatorzy widowni - MAŁGORZATA GUTWIŃSKA,

STANISŁAWA JĘDRZEJEC

Specjalista ds. wizualizacji i reklamy - MACIEJ SROKA

Reklama - KRYSZYNA SZAFORZ

REDAKCJA PROGRAMU

Tomasz Piasecki, grafika/skład Maciek Sroka,

zdjęcia Robert Żurek

TARNOWSKI TEATR IM. LUDWIKA SOLSKIEGO

**ul. Mickiewicza 4, 33-100 Tarnów, centrala: (014) 636 12 52,
sekretariat: (014) 636 12 55, e-mail: sekretariat@teatr.tarnow.pl,
www.teatr.tarnow.pl.**

**Informacja, rezerwacja miejsc oraz sprzedaż biletów i spektakli
w biurze organizacji widowni w Pałacu Młodzieży,
ul. Piłsudskiego 24, od poniedziałku do piątku,
w godz. 8.00 – 16.00, tel. (14) 699 12 53, 668 008 904,
promocja@teatr.tarnow.pl.**

David Gow

Urodził się w 1964 roku. Jest autorem sztuk teatralnych - *Relative Good; The Friedman Family Fortune; Bea's Niece; Arrivals* i *Cherry Docs*; scenarzystą, reżyserem oraz aktorem.

Jego sztuki wystawiane są w wielu prestiżowych teatrach w Kanadzie, w Stanach Zjednoczonych oraz na całym świecie. Jak do tej pory największym powodzeniem cieszy się sztuka „Cherry Docs” (*Głany na glanc*), która miała swoją prapremierę w Teatrze Factory Theatre w Toronto. W głównych rolach wystąpili R.H. Thomson i Ross Manson, reżyserował Richard Rose. Amerykańska premiera sztuki odbyła się w Wilma Theatre w Filadelfii, w roli adwokata wystąpił David Strathairn. Spektakl ten był jednym z największych sukcesów scenicznych Wilma Theatre w ciągu dwudziestoletniej historii tego teatru. W Kanadzie sztuka była wystawiana w takich miastach jak Saskatoon (25th St. Theatre), Winnipeg (Manitoba Theatre Centre), Vancouver (Touchstone Theatre), Ottawa (Pressed For Time Theatre), Calgary (Ground Zero), Edmonton (Kurt Spenrath & Co.), Halifax (Bunnies In The Headlights). W USA w Atlancie (Theatrical Outfit), Memphis (Playhouse In The Square/Workhouse), Evanston/Chicago (Next Theatre), Fort Collins (Bas Bleu Theatre), Los Angeles (Company Of Angels). W Izraelu sztuka została przetłumaczona na hebrajski i wystawiona w Nephesh Theatre w Tel-Awivie. Gow adaptowała sztukę dla CBC Radio. Jego adaptacja zdobyła nagrodę WGC Top Ten za najlepsze słuchowisko. Oprócz produkcji teatralnych odbyło się kilkanaście czytań oraz mniejszych produkcji różnych grup teatralnych.

W 2006 roku David napisał scenariusz filmu opartego na sztuce „Głany na Glanc” pt. *Steel Toes*, który wyreżyserował oraz wyprodukował. W rolę adwokata ponownie wcielił się David Strathairn a rolę Mike zagrał Andrew W. Walker. David Gow był nominowany do dwóch głównych nagród kanadyjskich za twórczość dramatyczną: (Chalmers Foundation i Dora Mavor Moore). Jego sztuki są publikowane przez Scirocco Press, Playwrights Canada Press i The Playwrights Union of Canada. David jest członkiem The Writers Guild in Canada, Playwrights Union of Canada i The Dramatists Guild of America.

**Prawa autorskie Autora do sztuki „GLANY NA GLANC” reprezentuje w Polsce
Agencja Dramatu i Teatru ADIT**